

har medlemmerne af Folketinget været i stand til at sikre dansk økonomi den position, som den har nu. Det er sådan set ikke noget, jeg bare selv siger, det mener alle de, der bedømmer dansk økonomi seriøst, både udefra og for så vidt også indefra, sådan set også.

Det, der kan give problemer, er jo, når vi skal tale kommuneaftaler og kommunalt selvstyre. Jeg vil bare bede om en vis forståelse for, at det, regeringen har aftalt med kommunerne, har kommunerne selv ønsket, også efter gennemførelsen af kommunalreformen. Efter de beslutninger, de nu har truffet om deres budgetter, siger kommunerne, at de står ved aftalen, og kommunernes formand siger, at den aftale, der er indgået, sikrer, at kommunerne også næste år kan tilbyde det samme serviceniveau, som vi kender i dag, plus at der tages højde for, at der kommer lidt flere elever i folkeskolen, og at flere ældre skal serviceres.

Det er kommunerne selv, altså vores aftalepart, der siger det, og jeg synes, man skal lytte lidt til aftaleparten, hvis man er tilhænger af aftalesystemet. Den danske model er jo båret af, at vi laver en aftale med Kommunernes Landsforening og ikke aftaler med de enkelte kommuner. I princippet er det sådan set alene dem, man laver aftalen med, der kan sige, om aftalen er god nok, og om den skal overholdes, og her vil jeg kvittere for, at det lige præcis er det, kommunerne har sagt gennem deres formandskab. De står ved aftalen, og som formanden har sagt, sikrer den et uændret serviceniveau og endda lidt mere til folkeskole- og ældreområderne.

Hr. Jan Petersen siger det, der stort set er sagt gennem alle de sidste 5 år, nemlig at der ingen tvivl er om, at vi har skåret ned gennem de 5 år. Den retorik er nok svær at komme uden om, men spørgsmålet er bare, hvad det vil sige at skære ned.

Sandheden er, at de sidste regnskabstal, som vi har, altså 2005-tallene, viser, at i faste priser har vi løftet den borgernære service med ca. 22 mia. kr., og med det, der ligger her, og som i givet fald vedtages med ændringsforslagene, så løfter vi det samlede ressourcetræk med 31 mia. kr. i forhold til 2001. Det er altså et realløft i udgifterne til borgernær service, for det sker jo ikke på statens område. I sammenligning med 2001 er statens ramme uændret i faste priser, så pengene er altså lagt ud til borgernær service, og det ved man også godt. Det er jo oplyst, at der foredeles 8 mia. kr. mere til det sociale område, 8 mia. kr. mere til undervisning og 12 mia. kr. me-

re til sundhedsområdet. Der betales rent faktisk mere ud, så sandheden er altså, at vi reelt bruger 31 mia. kr. mere på borgernær service og ikke skærer ned.

Så vil jeg i øvrigt sige, at jeg synes, det er en mærkelig opfattelse, man har af de offentligt ansatte, når man kan sige, at det at fordele 31 mia. kr. mere til omsætning i det offentlige egentlig ikke vil medføre, at borgerne får en bedre service. Min opfattelse er, at når der ansættes 1.000 flere læger, når der ansættes 1.200 flere sygeplejersker, og når der ansættes 6.300 flere i hjemme hjælpen, sker det nok, fordi det rent faktisk også giver en bedre service. Uanset hvad man måtte føle, er pengene altså leveret, og jeg har tidligere sagt, at hvis man mener, der er skåret ned, kan man jo bede om at få genetableret 2001-niveauet på alle hovedkonti. Så ville vi rent faktisk stå med det problem, hvad vi egentlig skulle bruge pengene til.

Så vil jeg også sige til hr. Jan Petersen, at med undtagelse af et område synes jeg det var en fordragelig, venlig og forståelig ordførertale, og det synes jeg også året har fortjent. Jeg vil blot lige fastholde, at det ikke kan være rigtigt, når hr. Jan Petersen siger, at den aftale, vi har lavet med Det Radikale Venstre på boligområdet om finansiering af det støttede almene byggeri, er tyveri af lejernes penge. Sagen er den, at ifølge det, vi har aftalt, bliver Landsbyggefondens midler anvendt i meget, meget mindre omfang end det, som Socialdemokratiet selv var med til at aftale i boligaftalen fra 2002.

I boligaftalen fra 2002 blev der afsat 1,9 mia. kr. til nybyggeri, svarende til 60 pct.; nu bruger vi 394 mio. kr., svarende til 22 pct. Til renovering, som jo er det, der efterspørges, var der afsat 1,6 mia. kr. i 2002-aftalen, svarende til 39 pct.; i den nye aftale har vi afsat 2,4 mia. kr. i 2007 eller 58 pct. I 2002-aftalen var der afsat 14 mio. kr. til ghettoindsatsen, svarende til 1 pct.; vi har aftalt 414 mio. kr., svarende til 20 pct. Vi bruger altså færre midler til nybyggeri end det, Socialdemokratiet egentlig havde lagt op til.

Kl. 19.15

Så meget mere interessant er det, når man har hørt, hvad der egentlig er sagt på Socialdemokratiets vegne – og ikke af hvem som helst, men af hr. Carsten Hansen, som havde ordførerskabet i 1998-99-samlingen under den tidligere socialdemokratiske regering. Nu har hr. Carsten Hansen glæden af at være gruppeformand, og det gør vel ikke ordene mindre troværdige. Men dengang sagde hr. Carsten Hansen om det for-